

DENB 2441
DMNH 2441

SECOND PUBLIC EXAMINATION

HONOUR SCHOOL OF ENGLISH LANGUAGE AND LITERATURE 2005

COURSE I AND COURSE II
Paper 8 (b) (iv) and B16 Old Norse Texts

**Friday, 20 May, 9.30 am to 12.30 pm
2005**

Time allowed – Three hours

Answer Question 1 and *two* others. You should pay attention in your answers to the precise terms of the questions, and should not write substantially on the same text in more than one essay.

TRINITY TERM 2005

Do not turn over until told to do so.

Answer Question 1 and *two* others. You should pay attention in your answers to the precise terms of the questions, and should not write substantially on the same text in more than one essay.

1. Translate *three* of the following passages, commenting briefly on any points of linguistic and/or literary interest

(a)

Nú er þar til mál at taka, er þeir vaxa upp fóstþræðir, Arngrímr ok Steinólfr. En þá er Þorgrímr andaðisk í Møðru-felli, fór Arngrímr til bús síns ok Steinólfr með honum, ok var þá svá ástúðigt með þeim, sem þá er bæzt hafði verit. Arngrímr kvángáðisk ok átti Þórdísi Bjarnardóttur, systur Arnórs kerlingarnes. Steinólfr var í kaupfórum, en var með Arngrími, er hann var út hér. Þat var eitt sumar, er hann kom út í Eyjafirði, at Arngrímr bauð honum eigi til sín ok mælti ekki við hann, þótt þeir sæisk, ok fann þat til saka, at hann hefði fleira talat við Þórdísi konu hans, en skapligt værr; en þat er flestra manna sogn, at lítit væri til haft eða ekki. Þá bauð Glúmr honum til sín; ok var svá þá nokkur missari, at hann var með honum, at hann var út hér, ok var ástúðigt í frændsemi þeira. Steinólfr var atgervimaðr mikill.

(b)

Þat er sagt, þá er á leið á haustit, at Ástríðr kom enn at máli við Glúm einn morgin ok vakti hann ok bað hann skipa til verks; kvað nú heyverkum lokit verða í dag, ef svá væri til skipat, sem hæfði; lokit hófðu þeir Sigmundr heyverkum fyrir stundu: 'ok fóru þau Sigmundr ok Vigdís snemma í morgin til akra Vitazgjafa, ok munu þau vel hyggja, er þau hafa akrinn, er vér ættim, ef at réttu færi.' Þá stóð Glúmr upp, ok varð þó eigi fyrr búinn, en at dagmálum. Hann tók þá feldinn blá ok spjótít gullrekna í hønd sér; létt sqölda hest sinn. En Ástríðr sagði: 'Mjók vandar þú nú, sonr minn, búning til heyverksins.' Hann svarar: 'Eigi fer ek opt til at vinna, en bæði skal þá gera mikit at ok búask vel til, ok kann ek þó ekki vel til verksins at skipa; mun ek ríða til Hóla upp ok þiggja heimboð at Þorsteini bróður minum.' Síðan reið hann suðr yfir ána.

(c)

Haraldi konungi var sagt brátt at þar var komit bjarnydýri, gørsimi mikil, ok á Íslenzkr maðr. Konungr sendir þegar menn eptir honum; ok er Auðun kom fyrir konung, kveðr hann konung vel. Konungr tók vel kveðju hans ok spurði síðan: 'Áttu gørsimi mikla í bjarnydýri?' Hann svarar ok kvezk eiga dýrit eitthvert. Konungr mælti: 'Villtu selja oss dýrit við slíku verði sem þú keyptir?' Hann svarar: 'Eigi vil ek þat, herra.' 'Villtu þá', segir konungr, 'at ek gefa þér tvau verð slík? ok mun þat réttara, ef þú hefir þar við gefit alla þína eigu.' 'Eigi vil ek þat, herra', segir hann. Konungr mælti: 'Villtu gefa mér þá?' Hann svarar, 'Eigi, herra.' Konungr mælti: 'Hvat villtu þá af gera?' Hann svarar: 'Fara', segir hann, 'til Danmerkr ok gefa Sveini konungi.'

(d)

Meyiar flugo sunnan
Myrkvið í gógnom,
alvítr unga[r],
ørlog drýgia.
Pær á sævar strönd
settuz at hvílaz,
drósir suðrœnar,
dýrt lín spunno.

Ein nam þeira
Egil at veria,
fogr mær fira,
faðmi liósom.
Qnnur um Slagfinn
svanfiaðrar dró,
en in þriðia,
þeira systir,
vardi hvítan
háls Voplundar.

Sáto síðan
siau vetr at þat,
en inn átta
allan þráðo,
en enn niúnda
nauðr um skilði.
Meyiar fýstoz
á myrkvan við,
alvítr unga[r],
ørlog drýgia.

(e)

Systir fann þeira snemst,
at þeir í sal kvómo,
bræðr hennar báðir—
biðri var hon lítt drukkin:
'Ráðinn ertu nú, Gunnarr—
hvat muntu, ríkr, vinna
við Húna harmbrogðom?
Holl gakk þú ór snemma!

'Betr hefðir þú, bróðir,
at þú í brynio færir,
sem hiálmom aringreyppom,
at siá heim Atla.
Sætir þú í sǫðlum
sólheiða daga,
nái nauðfólva
létir nornir gráta,
Húna skialdmeyiar
hervi kanna,
en Atla siálfan
léter þú í ormgarð koma.

2. Either (a) Write about focalization in *Víga-Glúms saga*.
Or (b) “As a protagonist, Víga-Glúmr is neither lovable nor admirable”. Discuss.
3. “*Auðunar þátr* is the story of an innocent abroad”. But how innocent is Auðun?
4. “*Atlakviða* reflects a world view quite alien to our own. We can barely glimpse its characters’ motivations, let alone sympathise with their fates”. Do you agree?
5. “*Völundarkviða* is an amalgam of two quite different archetypes: the swan maiden story, and that of the fettered smith”. How successfully are they combined?
6. What is the contribution of the verses to *Gísla saga*?
7. “An early date for *Fóstbraeðra saga* is suggested by its primitive structure, ill-defined content and lack of motivation”. Discuss any aspect of this assessment of the saga.
8. “*Hávamál* can scarcely be called a poem at all – it is no more than a random collection of disparate stanzas”. Can you make a case for the coherence of *Hávamál*?
9. “*Völspa* is structured around cycles of construction and destruction; what is built, falls, and what falls, rises again”. Discuss.
10. Does *Hervarar saga* challenge the old critical consensus that *fornaldarsögur* are an inferior literary form?
11. “To appreciate Snorri’s aims and achievements, there is no point in reading extracts from *Gylfaginning*; it must be read not in extracts, but as a whole”. Do you agree?
12. Speculate on the relationship between literature and society in any Old Norse text(s) you have read.